

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 49Ek/1071/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124305487
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rošková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124305487.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Ing. Tomáš Štefanka, advokát, so sídlom M. Chrastéka 512/25, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 55 513 867, proti povinnej: F. G. H. I., ArtD, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXXX/X, XXX XX J. F., právne zastúpený: JUDr. Martina Mrázová, advokát, so sídlom Šoltésovej 20, 811 08 Bratislava, IČO: 42 171 300, o vymożenie nepeňazného plnenia a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Anna Michnicová, so sídlom exekútorského úradu Koprivnická 9/ G, 841 02 Bratislava, pod sp. zn. 261EX 168/24, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie sa podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Súd výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 z r u š u j e .

III. Súd m e n í výrok III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 tak, že oprávnený m á voči povinnej nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v sume 138,46 Eur.

odôvodnenie:

1. Opravený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 20. 05. 2024 domáhal od povinnej vymożenia nepeňazného plnenia na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/49/2022 zo dňa 01. 06. 2023 v spojení s Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/49/2022-374 zo dňa 29. 06. 2023 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/88/2023 zo dňa 06. 12. 2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 05. 01. 2024 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 27. 05. 2024 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Annu Michnicovú. Povinná podala návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil (výrok I.), zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 61,50 Eur a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia a oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov spojených s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie (výrok III.). Svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 61k ods. 1, 2, 5 a § 61l ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku a vecne tým, že opätovne preskúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s prílohami, ako aj návrh na

zastavenie exekúcie, jeho prílohy, a vyjadrenia oprávneného a dospel k záveru, že samotný návrh na vykonanie exekúcie nebol podaný správne, nakoľko je v rozpore s Exekučným poriadkom. Poukázal na to, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie v časti E) vymáhaný nárok neuviedol presné znenie výroku/výrokov exekučného titulu, ale uviedol len „povinnosť matky informovať otca o maloletom dieťati“, čo je v rozpore s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, podľa ktorého musí návrh na vykonanie exekúcie obsahovať označenie vymáhaného nároku, ako aj v rozpore s § 48 ods. 3 písm. k) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého musí návrh na vykonanie exekúcie obsahovať aj vyhlásenie oprávneného, že povinnosť podľa exekučného titulu nebola dobrovoľne splnená; ak povinnosť nebola splnená čiastočne, vyhlásenie v akej časti ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené, podľa vyššieho súdneho úradníka návrh oprávneného nespĺňa zákonom stanovené náležitosti. Vyšší súdny úradník konštatoval, že nakoľko sa jedná o nepeňažné plnenie, je v návrhu na vykonanie exekúcie potrebná presná špecifikácia vymáhaného nároku, ktorá korešponduje s výrokom exekučného titulu. Z podaného návrhu na vykonanie exekúcie nie je zrejmé, či sa oprávnený od povinnej domáha splnenia povinnosti uloženej výrokom I. alebo povinnosti uloženej výrokom II. alebo oboch povinností súčasne. Vyšší súdny úradník konštatoval, že došlo ku chybe na strane súdu, nakoľko poverenie nemalo byť vydané, ale oprávnený mal byť vyzvaný na opravu väd návrhu na vykonanie exekúcie a poučiť oprávneného o následkoch neodstránenia týchto väd. Zastavenie exekúcie predstavuje nápravu pochybenia, ktoré vzniklo nesprávnym posúdením návrhu na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník poukázal aj na skutočnosť, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie (dňa 20. 05. 2024) si povinná povinnosť uloženú exekučným titulom dobrovoľne plnila (od 31. 01. 2024 do 31. 05. 2024), čo vyplýva z emailovej komunikácie, ktoré oprávnený nepoprel, avšak uviedol, že správy nie sú v súlade s povinnosťou uloženou exekučným titulom a považoval ich za nedostatočné. Vyšší súdny úradník uviedol, že tieto skutočnosti mal uviesť vo vyhlásení k návrhu na vykonanie exekúcie, že povinná plní povinnosť uloženú exekučným titulom len čiastočne a domáhať sa len tých povinností, ktoré podľa jeho názoru neplní riadne a včas. Vyšší súdny úradník považoval za potrebné uviesť, že oprávnený nijakým spôsobom neupozornil povinnú, že mu nepostačuje rozsah jej plnenia exekučného titulu. Vyšší súdny úradník mal za to, že z podaní a všetkých príloh mal preukázané, že povinná si dobrovoľne plnila povinnosť uloženú exekučným titulom, nakoľko ho informovala emailom už v mesiaci, v ktorom exekučný titul nadobudol vykonateľnosť a robila tak každý mesiac a zastával názor, že povinná uniesla dôkazné bremeno, Vyšší súdny úradník dospel k záveru, že je potrebné exekúciu zastaviť, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie nemalo byť vydané a povinná si povinnosť uloženú exekučným titulom plní.

4. Oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a vyšší súdny úradník pochybil pri hodnotení dôkazov, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie. Oprávnený má za to, že vyšší súdny úradník nepostupoval v súlade s § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), čo má za následok, že odôvodnenie uznesenia vykazuje znaky vyhodnocovania dôkazov bez náležitého zohľadnenia dôkazov vo vzájomnej súvislosti. Oprávnený je presvedčený, že pri správnom hodnotení dôkazov by vyšší súdny úradník nemohol dospieť k inému záveru, ako takému, že zo všetkých príloh a podaní je celkom jednoznačne preukázané, že povinná si dobrovoľne nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 01. 06. 2023 sp. zn.. 4P/49/2022-373, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 05. 01. 2024 a to povinnosť informovať oprávneného o maloletom dieťati B. B. v rozsahu stanovenom vo výrokových častiach exekučného titulu. K tvrdeniu vyššieho súdneho úradníka, že oprávnený nijakým spôsobom neupozornil povinnú, že mu nepostačuje rozsah jej plnenia exekučného titulu, uviedol že toto tvrdenie je úplne irrelevantné, nakoľko doručenie predexekučnej výzvy nie je zákonnou povinnosťou oprávneného ani podmienkou pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený zastáva názor, že z jeho návrhu na vykonanie exekúcie je zrejmé, že sa ním voči povinnej domáha splnenia povinností uložených v oboch výrokoch exekučného titulu. Poukázal na § 200 Exekučného poriadku a na jednotlivé základné princípy upravené v článku 2 ods. 1, 2 a 3 CSP a v článkoch 3 ods. 1 a 2 CSP. Poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 394/2020 z 23. marca 2021: „Účelom exekučného konania (v širšom ponímaní) je uspokojenie vymáhanej pohľadávky za súčasného zachovania nevyhnutnej ochrany práv povinného a tretích osôb. Formulačné poradie vyjadrenia cieľa exekučného konania nie je pritom náhodné. Pokiaľ by hlavným účelom a cieľom právnej úpravy núteného výkonu exekučného titulu nebolo uspokojenie vykonateľného a nerešpektovaného práva oprávneného, existencia vykonávacieho konania by nemala opodstatnenie a nebolo by zabezpečené reálne naplnenie práva na súdnu a inú právnu ochranu. Ochrana práv povinného a tretích osôb pri nútenom výkone exekučných titulov je prejavom právneho štátu a legitímnym

produktom toho, že proces exekúcie je predmetom štátnej regulácie. Preto pri výklade procesných (ale aj hmotnoprávných) inštitútov týkajúcich sa vykonávacieho konania je v prvom rade potrebné posudzovať, či tento výklad umožňuje naplnenie účelu konania.“ A na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021: „Účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietat’ (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály. Sudca by sa vždy mal v prvom rade zaoberať materiálным predmetom sporu, lebo len preto sa vec dostala na súd, aby sa rozhodlo o hmotnom práve. Aj Európsky súd pre ľudské práva zo zásady iura novit curia vyvodzuje, že táto zásada neslúži na odôvodnenie príčin brániacich mu zaoberať sa meritom veci, ale oprávnenie prekvalifikovať predloženú sťažnosť (návrh) tak, aby ju vecne preskúmal aj vtedy, ak by ho úzkoprsé a formalistické ponímanie sťažnosti malo priviesť k jej odmietnutiu z formálnych príčin pre nedostatky sťažnosti; označuje sa totiž za pána právnej charakteristiky faktov sporu, a preto môže sám od seba rozhodnúť tak, že meritórne preskúma sťažnosť sťažovateľa podľa čl. 8 dohovoru (Solomakhin c. Ukrajina z 15. marca 2012, sťažnosť č. 24429/03).“ Podľa oprávneného vyšší súdny úradník mal pri svojom rozhodovaní vychádzať zo základných princípov CSP vyjadrených v článku 2 a 3 a teda dbať na to, aby ochrana jeho práva na informácie o dieťati podľa oboch výrokov exekučného titulu bola spravodlivá a účinná, tak aby bol naplnený princíp právnej istoty. Postup vyššieho súdneho úradníka považuje oprávnený v rozpore so základnými princípmi vyjadrenými v článku 2 a 3 CSP a tým odoprel oprávnenému právo na výkon vykonateľného súdneho rozhodnutia. Podľa oprávneného rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nerešpektuje vyššie citovanú judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, nakoľko vyšší súdny úradník hľadal dôvody na zastavenie exekúcie. Oprávnený považuje Uznesenie za arbitrárne, formalistické, opomínajúce samotnú podstatu, ktorou je ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov, ako aj neakceptovateľné z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. Oprávnený považuje odôvodnenie uznesenia extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, ktoré vyplývajú z písomných podaní zo dňa 18. 07. 2024, zo dňa 12. 09. 2024 a zo dňa 04. 11. 2024, na ktorých trvá a v podrobnostiach odkazuje.

5. Povinná sa vyjadrila k sťažnosti oprávneného tak, že sťažnosť považuje v celom rozsahu za nedôvodnú, pričom navrhuje, aby súd bez zbytočného odkladu aj s poukazom na skutočnosti vyššie uvedené vydal rozhodnutie, ktorým zamietne sťažnosť oprávneného - otca maloletej a potvrdil vecnú správnosť rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie. Povinná zotrvala na ňou uvedených skutočnostiach, ktoré sú obsahom návrhu na zastavenie exekúcie, pričom tieto oprávnený vo svojej žiadosti žiadnym spôsobom nevyvrátil ani nepreukázal. Povinná sa stotožnila s vecnou správnosťou vydaného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 03. 2025, sp. zn. 49Ek/1071/2024, ktorým súd zastavil exekúciu voči povinnej, ktoré podľa nej okrem iného obsahuje aj riadne a rozsiahle odôvodnenie takto vydaného rozhodnutia súdu. Povinná ďalej uviedla, že obdržala informáciu o pridelení finančných prostriedkov v rámci grantu vo výške 2.500 Eur, ktoré sú viazané na splnenie podmienok. Bez rozhodnutia súdu o podanej sťažnosti oprávneného bez zbytočného odkladu nebude možné zo strany povinnej - matky maloletej čerpať finančné prostriedky, čím povinná - matka maloletej príde o príjem, ktorý bol určený aj na zabezpečenie výživy maloletej. Povinná -matka maloletej nebude môcť čerpať tieto finančné prostriedky z grantu, keď nebude vymazaná exekúcia z registra exekučných konaní. Na podporu svojho tvrdenia predložila do spisu vyjadrenie poskytovateľa grantu, v ktorom sa poukazuje na vedenú exekúciu voči povinnej - matke maloletej a na základe toho nebola s ňou uzatvorená Zmluva o poskytnutí finančných prostriedkov č. 25-311-01119 s Fondom na podporu kultúry národnostných menšín.

6. Súdny exekútor sa vyjadril, že povinnosti sú presne vymenované v rozhodnutí súdu a rozhodnutie súdu je potrebné rešpektovať a plniť. Ak by si matka plnila povinnosti zo zákona, tak by sa otec dieťaťa nemusel obrátiť na súd a žiadať o vydanie rozhodnutia o uložení povinnosti. Ak rozsah správ nie je dostačujúci pre oprávneného - otca dieťaťa a nie sú v súlade s rozhodnutím súdu, tak predsa nemôže byť problém pre povinnú - matku, aby správy o ich vlastnom dieťati rozšírila a plnila rozhodnutie súdu.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 244 CSP, rozsah v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

11. Podľa § 245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

16. Podľa § 24 ods. 6 zákona č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

17. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná. Sudca vyhodnotil, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť.

18. Jedným z dôvodov rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie je skutočnosť, že oprávnený v elektronickom formulári návrhu na vykonanie exekúcie v časti „E) Vymáhaný nárok“ neuviedol presné znenie výroku/výrokov exekučného titulu, ale uviedol len „povinnosť matky informovať otca o maloletom dieťati“ a tiež návrh neobsahoval vyhlásenie oprávneného, že povinnosť podľa exekučného titulu nebola dobrovoľne splnená; ak povinnosť nebola splnená čiastočne, vyhlásenie v akej časti ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu však musí sudca konštatovať, že vyšší súdny úradník nepostupoval procesne správne, keď rozhodol o zastavení exekúcie z tohto dôvodu, bez toho, aby oprávneného vyzval na odstránenie vyššie uvedenej zrejmej nesprávnej týkajúcej sa uvedenia vymáhaného nároku, na podklade ktorého má byť táto exekúcia vedená. V tejto súvislosti sudca poukazuje na to, že z Exekučného poriadku nevyplýva, že by po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie už nebolo možné dodatočne opravovať návrh na vykonanie exekúcie, najmä za stavu, že v ňom došlo k zrejmej nesprávnej týkajúcej sa vymáhaného nároku exekučného titulu, ktorá sa následne preniesla do poverenia na vykonanie exekúcie, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci. Napadnutým uznesením tak vyšší súdny úradník vzal oprávnenému možnosť, aby návrh na vykonanie exekúcie opravil a odstránil zrejmu nesprávnosť, k čomu vlastne malo po správnej dôjsť už v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie postupom v zmysle § 52 Exekučného poriadku. Procesný postup vyššieho súdneho úradníka tak sudca nepovažoval za správny a nemohol ho aprobovať, pretože by tým oprávnenému znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k odopretiu spravodlivosti. Za stavu, že návrh na vykonanie exekúcie obsahuje odstrániteľnú vadu (nesprávne uvedenie vymáhaného nároku), súd vždy musí dať oprávnenému možnosť túto vadu odstrániť. Len pokiaľ by oprávnený vadu ani po výzve súdu neodstránil, vtedy by išlo o dôvod pre odmietnutie (zamietnutie) návrhu na vykonanie exekúcie, resp. v tomto prípade na zastavenie exekúcie. K tvrdeniu

vyššieho súdneho úradníka, že oprávnený neurobil vyhlásenie o rozsahu plnenia povinnosti uvedenej v exekučnom titule, sudca opakovane preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a oprávnený v ňom vyhlásil, že nárok podľa exekučného titulu povinná ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie dobrovoľne nespĺnila celkom. Vzhľadom na vyššie uvedené, sudca konštatuje, že oprávnený urobil v podanom návrhu na vykonanie exekúcie vyhlásenie v súlade s § 48 ods. 3 písm. k) Exekučného poriadku.

19. Ďalším dôvodom vyššieho súdneho úradníka rozhodnutia o zastavení exekúcie, bola podľa neho skutočnosť, že povinná si dobrovoľne plní povinnosti uložené exekučným titulom a mal to preukázané emailovou komunikáciou od 31. 01. 2024 až do 31. 05. 2024. V prejednávanej veci bola výrokom I. exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/49/2022 zo dňa 01. 06. 2023, právoplatným a vykonateľným dňa 05. 01. 2024, povinne (matke maloletej) uložená nepeňažná povinnosť: „Matka maloletého dieťaťa je povinná informovať otca maloletého dieťaťa jedenkrát mesačne, vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, o zdravotnom stave maloletej, o zmene jej zdravotného stavu, o absolvovaných zdravotných prehliadkach a lekárskech vyšetreniach s údajom o dátume vyšetrenia, mieste vyšetrenia, dôvodu vyšetrenia a osoby, ktorá vyšetrenie vykonala, o priebehu liečby, o liekoch, o alergiách, o názve a sídle predškolského zariadenia, ktoré maloletá navštevuje, o vzdelávaní v predškolskom zariadení, o dochádzke do predškolského zariadenia, o záujmových a voľnočasových aktivitách maloletej, o návštevách záujmových krúžkov maloletou, o mieste pobytu maloletej, o zmene pobytu maloletej, o mieste pobytu maloletej počas výletov v čase trvajúcim viac ako dva dni, a to emailom na adresu otca dieťaťa A. <XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX>, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ Výrokom II. exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/49/2022 zo dňa 01. 06. 2023, právoplatným a vykonateľným dňa 05. 01. 2024, bola povinne (matke maloletej) uložená nepeňažná povinnosť: „Matka dieťaťa je povinná oznámiť otcovi dieťaťa najneskôr tri dni pred zamýšľaným podaním žiadosti o zmenu predškolského zariadenia názov a sídlo ňou vybraného nového predškolského zariadenia maloletej, a to emailom na adresu otca dieťaťa A. <XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX>, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

20. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného aj v tejto časti je dôvodná. Z odôvodnenia uznesenia vyššieho súdneho úradníka nevyplýva, že by sa dostatočne zaoberal skutočnosťou, či povinná skutočne plní povinnosť uloženú exekučným titulom riadne, teda v rozsahu, v akom jej bola uložená. Vyšší súdny úradník nepostupoval v súlade s § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, teda nevykonal dôsledné hodnotenie všetkých listinných dôkazov vo vzájomnej súvislosti. Sudca po preskúmaní emailovej komunikácie povinne zo dňa 31. 01. 2024, 28. 02. 2024, 31. 03. 2024, 30. 04. 2024 a 31. 05. 2024 zistil, že povinná si informačnú povinnosť neplnila v rozsahu určenom v exekučnom titule. V správe zo dňa 31.01.2024 uviedla povinná, že navštívila pediatra- viróza, ale neuviedla podrobné údaje o lekárskom vyšetrení maloletej (dátum, miesto, vykonávateľ vyšetrenia, priebeh liečby a použité lieky). V ďalších emailových komunikáciách chýbali informácie o dochádzke do predškolského zariadenia, o vzdelávaní, názve a sídle predškolského zariadenia, ako aj opis záujmových a voľnočasových aktivít. Pri pobytoch trvajúcich viac ako dva dni neuvádzala ani miesto pobytu dieťaťa.

21. Sudca zároveň poukazuje na to, že oprávnený ako rodič maloletej má rodičovské práva, medzi ktoré patrí aj právo na informácie o podstatných veciach týkajúcich sa dieťaťa podľa § 24 ods. 6 zákona o rodine. Nakoľko si povinná ako rodič, ktorý má maloleté dieťa v starostlivosti, túto informačnú povinnosť voči oprávnenému (druhému rodičovi) neplní dobrovoľne, bola jej táto povinnosť uložená exekučným titulom, ktorý je povinná rešpektovať nielen tým, že vždy k poslednému dňu v mesiaci odošle email, ale aj rozsahom uvedeným v exekučnom titule. Vzhľadom na vyššie uvedené, sudca konštatuje, že z obsahu emailovej komunikácie má jednoznačne preukázané, že poskytovanie informácií v rozsahu stanovenom v exekučnom titule nebolo zo strany povinne vykonané.

22. Sudca tiež uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Sudca preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré v tomto štádiu konania

nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

23. Vzhľadom na uvedené sudca napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil a návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Súčasne zrušil aj výrok II. napadnutého uznesenia o trovách súdneho exekútora, ktorý zamietnutím návrhu na zastavenie exekúcie stratil svoj zákonný podklad.

24. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, bolo potrebné aj zmeniť výrok III. Uznesenia sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025, ktorým oprávnenému nárok na náhradu trov spojených s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich. Pretože súd prvej inštancie návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, čím vyhovel sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1071/2024 zo dňa 31. 03. 2025 nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Pokiaľ ide o ich výšku, súd oprávnenému priznal náhradu trov v sume 138,46 Eur spočívajúcu v odmene za dva úkony právnej služby nasledovne: 1/ Vyjadrenie k návrhu na zast. exekúcie zo dňa 18. 07. 2024: odmena 52,81 Eur + režijný paušál (rok 2024) 13,73 Eur; 2/ Sťažnosť zo dňa 24. 04. 2025: odmena 57,08 Eur + režijný paušál (rok 2025) 14,84 Eur; to všetko s poukazom na § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3, Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného voči povinnej vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).